

Sygnatura akt I C 1066/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 31 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Jastrzębski

Protokolant: Adrian Smoliński

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa P. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda P. K. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotów kosztu procesu.

SSR Dariusz Jastrzębski

Sygn. akt I C 1066/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 listopada 2017 r. powód P. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 10.660,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód opisał zdarzenie, które miało miejsce w dniu 03 kwietnia 2017 r, w wyniku którego należący do niego pojazd marki V. (...) doznał uszkodzeń, których naprawa kosztowała go łącznie kwotę dochodzoną pozwem. Powód wskazał, że pozwany z którym łączyła go umowa autocasco niesłusznie odmówił mu pokrycia kosztów naprawy, powołując się na zapis umowy, który wyłączał odpowiedzialność za szkody wywołane przez rażące niedbalstwo.

W odpowiedzi na pozew z dnia 05 lutego 2018 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany argumentował, iż wydana decyzja pozostawała słuszna, gdyż zachodziły przesłanki do wyłączenia odpowiedzialności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. K. zawarł z pozwanym A. (...) Towarzystwo (...) i (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 12 października 2016 r. umowę ubezpieczenia autocasco dotyczącą pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...).

W § 4 pkt 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) Autocasco (dalej OWU) ustalono, iż ochroną ubezpieczeniową w zakresie podstawowym (AC) objęte są min. szkody polegające na zniszczeniu, uszkodzeniu lub utracie pojazdu, bądź wyposażenia pojazdu przyjętego do ubezpieczenia, wskutek nagłego działania siły mechanicznej w chwili zderzenia lub zetknięcia pojazdu z innym pojazdem, osobami, przedmiotami, lub przeszkodami znajdującymi się poza pojazdem.

W § 6 pkt 2 OWU ustalono, iż ochroną ubezpieczeniową nie są objęte min. szkody spowodowane przez Ubezpieczonego lub Użytkownika pojazdu wskutek rażącego niedbalstwa, chyba że zapłata odpowiada w danych okolicznościach względem słuszności.

Dowód:

- polisa k. 12,
- OWU k. 16-20.

Samochód powoda jest wyposażony w automatyczną skrzynię biegów. Pojazd ten powód użytkuje od października 2014 r. Gdy skrzynia biegów pojazdu jest na ustawiona na pozycji P samochód nie ruszy nawet na pochyłym terenie. Jest to pozycja parkingowa. Ruch pojazdu odbywa się na pozycji D. W tej pozycji D po wciśnięciu hamulca nożnego silnik się wyłącza, po spuszczeniu hamulca włącza, a samochód rusza nawet bez wciśnięcia pedału gazu.

Bezsporne, nadto dowód:

- zeznania powoda k. 83-85.

W dniu 03 kwietnia 2017 r. P. K., podjeżdżając pod swoją posesję, po minięciu bramy wjazdowej, skierował się w stronę garażu. Przed bramą garażową dostrzegł leżący na podjeździe wąż ogrodowy oraz łatę od dachu. W pierwszym momencie chciał przejechać po tych przedmiotach, ale zatrzymał się bo nie chciał uszkodzić zraszacza. O. drzwi i wychylił się aby zobaczyć czy koła nie przejadą po zraszacz. Postanowił wysiąść z pojazdu aby upewnić się czy tak się faktycznie stanie. Wsiadając z pojazdu pozostawał w przeświadczeniu, iż że silnik jest wyłączony a skrzynia biegów ustawiona na pozycji P. Gdy powód opuścił pojazd ten ruszył i uderzył przednią i boczną częścią w ścianę budynku i regał w garażu.

Bezsporne, nadto dowód:

- zeznania powoda k. 83-85.

Koszty naprawy uszkodzeń w pojeździe ustalony zostały na kwotę 11.097,78. Powodowi przysługuje odliczenie podatku VAT w wysokości 50%. W przypadku dokonanej naprawy powód mógł odliczyć kwotę 1/037,59 /bezsporne/.

Powód zgłosił szkodę w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, iż do szkody doszło wskutek rażącego niedbalstwa powoda.

Bezsporne, nadto dowód:

- odpowiedź na odwołanie k. 21,
- odpowiedź na wezwanie do zapłaty k. 22,
- wezwanie do zamiany decyzji k. 23-25,
- odpowiedź na reklamację k.26.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był zasadniczo bezsporny, okoliczności zdarzenia wywołującego szkodę wskazane przez powoda nie były kwestionowane przez pozwanego, bezsporna pozostawała także wysokość zaistniałej w majątku powoda szkody. Przedmiotem sporu pozostawała zaś kwestia, czy zachowanie powoda powodujące szkodę wyczerpało znamiona rażącego niedbalstwa i tym samym zwalniało pozwanego od obowiązku wypłaty odszkodowania.

Wskazać należy w tym miejscu, iż zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Kwestię zakresu ochrony ubezpieczeniowej regulowała umowa stron. Bezspornym było, iż zdarzenie w postaci uszkodzenia pojazdu powoda wskutek uderzenia

w budynek (garaż) objęte było ochroną ubezpieczeniową zgodnie z § 4 pkt 1 OWU. Stosownie jednakże do treści art. 827 § 1 zd. 2 k.c. w razie rażącego niedbalstwa odszkodowanie nie należy się chyba, że umowa lub ogólne warunki ubezpieczenia stanowią inaczej lub zapłata odszkodowania odpowiada w danych okolicznościach względem słuszności. Z przepisem tym skorelowany pozostaje § 6 ust. 2 OWU wskazujący, iż ochroną ubezpieczeniową nie są objęte szkody spowodowane przez Ubezpieczonego lub Użytkownika pojazdu wskutek rażącego niedbalstwa, z tym też zastrzeżeniem, że zapłata odpowiada w danych okolicznościach względem słuszności.

Ogólne Warunki Ubezpieczenia składające się na treść stosunku prawnego nawiązanego między powodem a pozwaną, nie definiują pojęcia „rażącego niedbalstwa”, definicji legalnej tego pojęcia brak również w kodeksie cywilnym. Ustalenie znaczenia tego pojęcia musi odbyć się z uwzględnieniem poglądów wypowiedzianych w judykaturze i piśmiennictwie, a nadto na kanwie szczególnego przypadku mającego miejsce w rozpoznawanej sprawie w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela ugruntowane zapatrywanie, zgodnie z którym ocena, czy zachodzi wypadek rażącego niedbalstwa w rozumieniu przepisu art. 827 § 1 k.c., a także w rozumieniu postanowień ogólnych warunków umów wiążących strony stosunku ubezpieczenia, wymaga uwzględnienia obiektywnego stanu zagrożenia oraz kwalifikowanej postaci braku zwykłej staranności w przewidywaniu skutków, a więc uwzględnienia staranności wymaganej od działającej osoby, przedmiotu, którego działanie dotyczy oraz okoliczności, w których doszło do zaniechania pożądanых zachowań z jej strony. Rażące niedbalstwo, o którym stanowi art. 827 § 1 k.c. (analogicznie wg postanowienia OWU), można więc przypisać w wypadku nieprzewidywania szkody jako skutku m.in. zaniechania ubezpieczającego, o ile doszło do przekroczenia podstawowych, elementarnych zasad staranności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2010 roku, IV CSK 153/10; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2009 roku, V CSK 291/08).

W świetle materiału dowodowego sprawy, w szczególności w świetle zeznań powoda, Sąd przyjął, że do uszkodzenia pojazdu doszło na skutek tego, że powód – kierowca, opuścił pojazd

z włączonym silnikiem, znajdującym się na biegu w pozycji D, zatem pozycji, która przeznaczona jest wyłącznie do ruchu pojazdu. Opuszczenie pojazdu bez wyłączenia silnika, a zwłaszcza bez upewnienia się co do tego, na jakim biegu znajduje się pojazd, stanowi zaś w ocenie Sądu naruszenie elementarnych zasad bezpieczeństwa w ruchu pojazdów. Podkreślić należy, iż powstałe wskutek zachowania powoda niebezpieczeństwo dotyczyło nie tylko mienia, ale także mogło skutkować szkodą na osobie, gdyby taka znalazła się na torze poruszania się (niekontrolowanego) pojazdu. Dodać należy, iż powód użytkował pojazd przed zdarzeniem przeszło półtora roku, doskonale zatem zdawał sobie sprawę z tego, jak istotne przy automatycznej skrzyni biegów jest właściwe ustawienie pozycji biegu samochodu, w szczególności przy włączonym silniku. Jak sam bowiem wskazał na pozycji D pojazd rusza nawet bez użycia pedału gazu, czyli samoczynnie, co ma w niniejszej sprawie przesądzające znaczenie. Nie tłumaczy powoda w żaden sposób fakt, iż pojazd w okolicznościach zdarzenia przez kilka sekund nie ruszył albowiem jego koła blokował wąż ogrodowy, nie zwalniało to bowiem powoda od obowiązku zweryfikowania ustawienia skrzyni biegów, tym bardziej, iż jak sam wskazał, ostatecznie (standardowo) pojazd wyłącza dopiero w garażu. Była więc to sytuacja zaistniała niejako w trakcie jazdy, niczym nie uzasadniała zatem sposobu zachowania powoda. Bez znaczenia pozostają zaś kwestie naruszenia przez powoda innych, wskazanych przez pozwanego, zasad określonych w ustawie Prawo o ruchu

drogowym albowiem ich naruszenie samo w sobie nie przesądza o wystąpieniu rażącego niedbalstwa, ponadto do zdarzenia doszło na posesji znajdującej się na nieruchomości powoda, gdzie zasady te zasadniczo nie obowiązują. Nie jest to także przypadek opisany w § 6 pkt 20 OWU, albowiem nie doszło do stoczenia się pojazdu wskutek nieużycia hamulca ręcznego.

Mając na uwadze poczynione wyżej wywody należało stwierdzić, że w okolicznościach niniejszej sprawy zachowaniu powoda należało przypisać rażące niedbalstwo, co z kolei implikowało prawo pozwanej do odmówienia powodowi wypłacenia mu odszkodowania za skutki zdarzenia z dnia 03 kwietnia 2017 r., tak na podstawie wiążącego strony zapisu § 6 pkt 1 OWU, jak i przepisu art. 827 § 1 k.c. Brak było także podstaw w niniejszej sprawie do przyznania powodowi odszkodowania

z uwagi na względy słuszności. Powołując się na powyższą klauzulę powód nie wskazał przy tym jakie to okoliczności miałyby przemawiać za przyznaniem odszkodowania w niniejszej sprawie na tej właśnie podstawie. Wskazać zaś należy, iż opisany przypadek to zdarzenie nieodbiegające od standardowych, dotyczy środka komunikacji, powstała szkoda w żaden sposób nie naraża także powoda na uszczerbek majątkowy zagrażający jego egzystencji. Jednocześnie, biorąc pod uwagę, że powód nie wykazał istnienia zasady odpowiedzialności pozwanej za skutki zdarzenia, której istnienie jest warunkiem wstępnym badania przez Sąd wysokości tej odpowiedzialności i jej zakresu, w tym miejscu Sąd uznaje za zbędne czynienie jakichkolwiek rozważań dotyczących wysokości tej odpowiedzialności.

W konsekwencji powyższych ustaleń, powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono z mocy przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zasądzając je w całości od powoda jako przegrywającego spór – na rzecz pozwanej. Na poniesione przez pozwaną koszty procesu, w łącznej kwocie 3.617 zł, składały się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 3.600 zł, ustalone w oparciu o zapis § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 zł.

SSR Dariusz Jastrzębski

Sygn. akt I C 1066/17

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.
2. Akta z pismem lub za 21 dni.

SSR Dariusz Jastrzębski